

Liebar
"En de nieuwe
Koning"

"Designed by Freepik"

D/2025/Glenn van Lierop, Schrijver

Drukker: Bookmundo.nl
Art: Designed by Freepik

ISBN 9789403791029
Eerste druk Maart 2025

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/ of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Copyright Glenn van Lierop

Over de auteur

G.J. van Lierop

G.J. van Lierop (Glenn) werd geboren op 12 Februari 1976 in een kleine Nederlandse gemeente – Bladel en Netersel .

Nadat Glenn in 1996 afstudeerde aan het Economische Lyceum in Eindhoven (Nederland), aan de opleiding Ondernemerschap en management, startte hij al snel aan een, wat later bleek, een prachtige loopbaan.

Toen Hij in 1999 in het huwelijksbootje stapte mijn zijn Echtgenote leerde hij al snel de Braziliaanse tropen kennen – de geboorte regio van zijn vrouw – en was ook op het land Brazilië meteen verliefd.

Na het overlijden van zijn moeder in 2005 besloten ze dan ook om alles te verkopen en een nieuw leven te starten in dit prachtige tropische land, waar hij vele DROMEN waar heeft kunnen maken, en onder anderen carrière als Leraar Engels uit wist te bouwen.

Ook heeft hij Bij de Paraense Christelijke Kerkgemeenschap “Assembleia de Deus” verschillende theologische opleidingen gevolgd in de richting

Angelologie en demonologie, welke zijn geestelijke mentaliteit vorm hebben gegeven, en gaf hij gedurende jaren, samen met zijn vrouw theologische lessen aan de oudere heren, en de jeugd van de gemeenschap.

In 2021 keerde de familie wederom terug naar België om de dochters een gedegen opleiding te kunnen bieden.

Nadat hij geteisterd werd door een ernstige chronische ziekte, ontwikkelde Glenn een nieuwe passie...

...Het schrijven van Motivatie- en Business boeken, Fantasy verhalen voor de Jongere generatie, en spiritueel ondersteunende boeken voor diegene die willen leren hoe de samenwerking tussen het lichaam, de geest én het Universum werkt.

Glenn groeide uit tot een misschien wel goede Nederlands/ Belgische schrijver.

Van G.J. van Lierop zijn reeds verschenen...:

Van arbeiderszoon naar kasteelheer

In dit eerste boek van Glenn van Lierop, verteld hij in een semi auto biografisch motivatieboek hoe Geert, geboren als arbeiderszoon, uiteindelijk door zijn dromen te volgen eigenaar wordt van zijn eigen kasteel – Château de La Roche. Gebaseerd op waargebeurde feiten.

Doe hier zeker je voordeel mee.

De Kasteelheren van Liebar

In dit eerste boek uit een reeks van vier boeken over het Koninkrijk van Liebar leidt Koning Cathalán met zijn Koningin een vredige staat op het Eiland Liebar. Echter... wanneer één van de dorpsleiders – die van Cloghtown – jaloers wordt op alles wat de Koning heeft, organiseert hij een complot aanval... Hoe zal dit aflopen?

LIEBAR

**EN DE NIEUWE
KONING**

FEITEN

Het koninkrijk van Liebar is een klein Eiland gelegen op het punt waar de drie zeeën (De Oostzee, De Westzee en de Noordelijke ijszee) zich samen voegen.

Het is een welvarend koninkrijk waar de mensen over het algemeen een zeer gelukkig leven leiden.

De meeste inwoners zijn boer of landbouwer, maar zijn ook een handje vol adelen die dan weer leven van de handel en export.

Dit doen ze via een eigen vloot vanuit Cloghtown Haven en varen via de drie oceanen naar iedereen die de landbouw en grondstoffen willen kopen.

De Voornaamste landbouw en grondstoffen die vanuit Liebar geëxporteerd worden zijn graan, tarwe maar hoofdzakelijk goud en edelstenen die worden gedolven uit de Hosaki-mijnen gelegen aan de noord zijde van het eiland.

De koninklijke familie woont al sinds het ontstaan van het Koninkrijk van Liebar in een mooi, groot kasteel, genaamd "Kasteel Ratdael", hoog boven op een gigantische rotsenpartij gelegen in het zuidelijke gedeelte van het eiland, tot dat de dorpsleider van Cloghtown – Kanemochi – jaloers wordt op alles wat de Koning bezit en een complot aanval op touw zet.

Kanemochi neemt op een zeer gewelddadige manier de macht op het Eiland over nadat hij de Koning vermoord heeft.

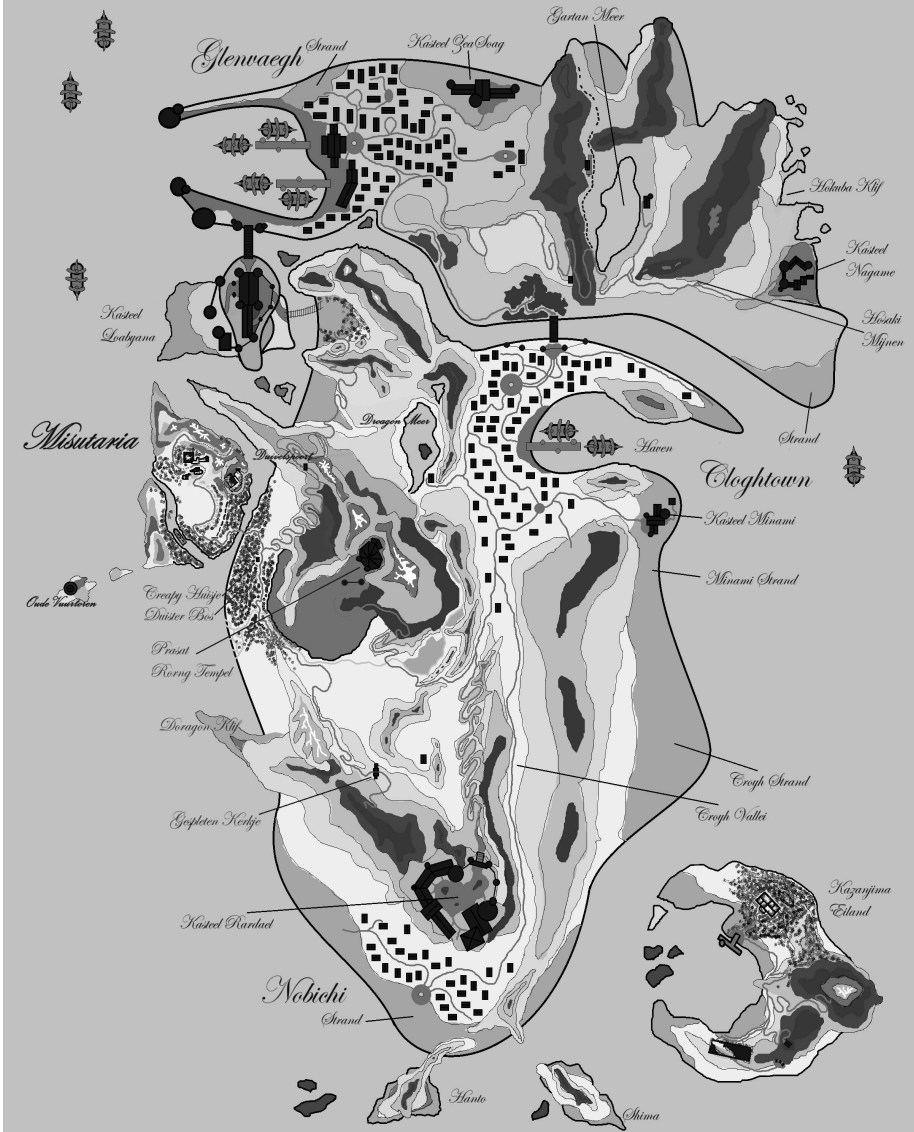
De Koningin kan met haar kinderen, en met de hulp van de Kasteelheren van Liebar, vluchten naar een ander kasteel in het Noorden van het Eiland.

Na een periode van tegenslagen slagen de Koningin en de Kasteelheren van Liebar er in de "Tiran" – Kanemochi – te verslaan en nemen ze de macht van het land terug over.

Nu kan de Koninklijke familie, samen met hun bondgenoten beginnen aan de weder opbouw van het eens zo welvarend en vredig land...

Verenigd Koninkrijk van
Liebar

Verenigde Koninkrijk Liebar

Verenigd Koninkrijk van Liebar 1426 - 1427

Het eerste Eiland van wat later Het "Verenigde Koninkrijk van Liebar" zou worden, werd in 1426 ontdekt door de oud Europese ontdekkingsreizigers Johannis en Gerardis Conloach samen met hun compaan Theodoris Kozan. Ieder van de Ontdekkers bouwde hun eigen kasteel aan de drie uiteinde van het Eiland, Gedoopt Liebar in 1427.

Kasteel Ratdael

1426 – 1436

Kasteel Ratdael werd gebouwd tussen 1426 en 1436 door Gerardis Conloach I, ontdekker en eerste koning van het Vrije Koninkrijk van Liebar. Koning Gerardis I stierf in 1474 en werd in 1475 opgevolgd door zijn zoon Koning Cathalán Conloach.

Kasteel Loabyana

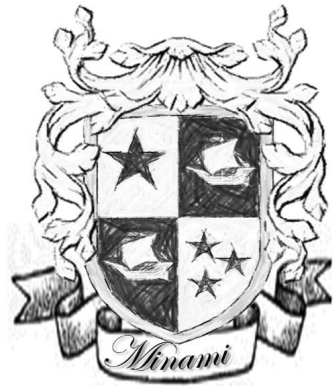
1426 – 1441

Kasteel Loabyana werd gebouwd tussen 1426 en 1441 door Johannis Conloach, mede-ondekker van het Verenigde Koninkrijk van Liebar. Koning Gerardis I was zijn oudere broer, woonde op kasteel Ratdael en stierf in 1474. Hij werd in 1475 opgevolgd door zijn zoon Koning Cathalán Conloach.

Kasteel Minami

Omstreeks 1490

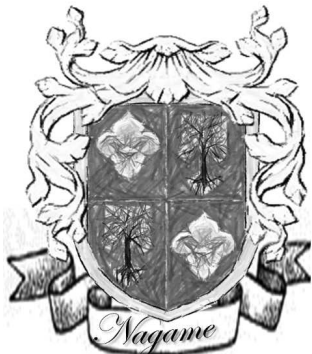
Kasteel Minami werd omstreeks 1490 gebouwd op het Minami Strand – ZuidOosten van Liebar – Door Graaf Kanemochi, toenmalig Dorpsleider van het Havendorp Cloghtown. Later viel Graaf Kanemochi Koning Cathalán aan en nam de macht in Liebar over.

Kasteel Nagame

Omstreeks 1486

Kasteel Nagame werd verbouwd van villa tot kasteel omstreeks 1485 door Graaf Kozan, zoon van Theodoris Kozan, één van de drie ontdekkers en oprichters van het Verenigde Koninkrijk van Liebar. De Familie Kozan is al sinds 1431 eigenaar van de Hosaki Edelsteen Mijnen.

Kasteel ZeaSoag

1488 - 1492

Kasteel ZeaSoag werd Tussen 1488 en 1492 gebouwd Ten Noorden van het boeren dorp Glenvaegh – Door Graaf Ichoa, toenmalig Dorpsleider van Glenvaegh. Later speelde Graaf Ichoa een zeer grote rol bij de vlucht van Koningin Nechtán en de herovering van het Verenigde Koninkrijk van Liebar.

Prasat Rorng Tempel

Omstreeks 1431

Omstreeks 1431 startte de drie Patriarchen van het Verenigde Koninkrijk van Liebar met de Bouw van een Ceremoniële Tempel Hoor op een klif ten Westen van het Eiland voor het voltrekken van huwelijken en andere ceremoniën. Na het overleiden van de voorvaders is de Tempel in verval geraakt.

Kasteel Dracostoan

1552 - Heden

Kasteel Loabyana wordt in 1552 door troonopvolger en Kleinzoon Koning Gerardis I, Koning Gillivrayn omgedoopt tot Kasteel Dracostoan wat vanaf dat moment het Koninklijk Kasteel van het Verenigde Koninkrijk van Liebar zal zijn tot op heden ten dagen.

PROLOOG

Ratdeal, 22 oktober 1521

Na een zware veldslag, die helaas geëindigd was in een enorm bloedbad, hadden Graaf Shishakay en Hoog Hertog Kozan elkaar de hele nacht aan zitten staren in de troonzaal zonder ook maar één woord te zeggen.

Ze hadden de “Tiran” kunnen verslaan, maar nu besefte ze pas dat dit pas het begin was.

“Werk aan de winkel!” zuchtte Graaf Shishakay plots.

Vragend keek Hoog Hertog Kozan hem aan en vroeg hem wat hij daar precies mee bedoelde.

“Heer... u bent de nieuwe leider van het eiland, want de Prins is bij zijn moeder en is nergens van op de hoogte...” begon de Graaf.

“We moeten nu onze verantwoordelijkheden nemen en leiderschap nemen tot dat we de Prins kunnen kronen als onze nieuwe Koning... de Koningin wilt het zo, Heer!”

Wetende dat de Graaf gelijk had knikte de Hoog Hertog bevestigend met zijn hoofd, maar eigenlijk had Kozan er totaal géén idee van waar hij moest beginnen.

Nadat hij de ridder had laten roepen vroeg hij hem of er nog paarden waren die de vlammenzee overleefd hadden.

“Zeker Heer... er zijn er nog twaalf...” bevestigde de ridder.

“Maak deze klaar... we vertrekken over dertig minuten naar Cloghtown, want de bevolking heeft het recht te weten wat er gaande is...” besloot de Hoog Hertog vastberaden, en zo werden er tien paarden klaar gemaakt en vertrokken de Hoog Hertog samen met Graaf Shishakay en acht ridders naar het dorp.

De dorpsleider had echter die nacht al van een aantal gevluchte soldaten gehoord dat Kanemochi waarschijnlijk dood zou zijn en toe de Heren aankwamen in Cloghtown bood hij ook totaal geen weerstand, in tegendeel... hij moest nu proberen zijn eigen hachje te redden om niet zo te eindigen als Kanemochi.

“Heren... wat een aangename verrassing... welkom in Cloghtown...” zei de Baron met onderdanige stem toen het kleine konvooi het dorpsplein van Cloghtown opreden.

Alle geruchten waren als een lopend vuurtje door het dorp gegaan zodat er een enorme toestroom van burgers was op het dorpsplein.

“Lieve mensen...” begon Kozan zijn toespraak terwijl hij met zijn paard midden op het plein ging

staan... “Het is voorbij...” vervolgde hij met opgeheven vuist... “de Tiran is niet meer!”

Onder de bevolking brak er nu een luid gejuich uit, want zij waren de jaren lange onderdrukking van Kanemochi meer dan zat.

Verder vertelde de Hoog Hertog aan de menigte dat hij, samen met Graaf Shishakay en in opdracht van Koningin Nechtán, die veilig op Kasteel Loabyana leefde, Kanemochi overmeesterd had en dat hij voorlopig tijdelijk de leiding over het Koninkrijk over zou nemen tot dat de Koningin en de Prins volledig in waren gelicht en er beslist was hoe ze de wederopbouw van het verwoeste koninkrijk zouden organiseren.

“Leve de Koningin!” riep de menigte nu uit alle borst... “Leve de Koningin!”

Gedurende de hele toespraak van de Hoog Hertog had de Dorpsleider – Baron Gimione – zich rustig gehouden, in de hoop dat hij ook bij de nieuwe leiding van het Eiland een kans zou maken, maar niets bleek minder waar want Kozan kende de Baron maar al te goed en wist dat het een sluwe vos was... vriendje van Kanemochi.

Al snel gaf Graaf Shishakay dan ook de opdracht de Baron gevangen te nemen en mee terug naar Ratdeal ne nemen om ook hem in de kerkers te gooien.

Terwijl de bevolking van Cloghtown grotendeels uit was gebarsten in een spontaan feest keerde de Heren terug naar Ratdeal, nadat Hoog Hertog Kozan twee ridders de opdracht had gegeven terug te reizen naar Glenveagh en daarna direct naar kasteel Loabyana om de Koningin te informeren over de macht overname.

Ze wisten dat ze ook zo snel mogelijk terug moesten keren naar het noorden omdat ze daar alle mensen en middelen hadden om aan een heropbouw te werken.

Cloghtown was verwoest en het meest zuidelijke dorpje Nobichi was niet meer dan een armmoedig visserdorpje.

Terwijl de Heren de volgende dagen alles op orde stelde, een eerbiedige begrafenis verzorgde voor de honderden doden, en de terugreis planden kwamen de andere twee ridders na een lange reis van twee dagen aan in Glenveagh.

Één van de boeren zag de ridders in de verte al aan komen en rende als een gek naar het dorpsplein van Glenveagh...

“Klingelingeling...
Klingelingeling...”

Klingelingeling...

De alarmbellen... dat was al in lange tijd niet meer gebeurt, dus verbaast kwamen alle inwoners van Glenveagh samen op het plein.

Ook Baron Sabanto – de Dorpsleider van Glenveagh – en Hoog Hertog Ichoa, die juist bij de dorpsleider op werkbezoek was, snelde zich naar het dorps plein.

Niemand wist wat er aan de hand was, terwijl de boer al stotterend en al wijzend duidelijk probeerde te maken dat er twee ridders in aantocht waren die de vlag van Loabyana voerde.

De boer was nog maar nauwelijks uitgesproken toe inderdaad de twee ridders het dorp binnen reden...

“Heer...” zei de ene ridder eerbiedig terwijl ze beide van hun paard afstegen... “Heer Kozan heeft ons gestuurd...” vervolgde hij buiten adem en snakkend naar lucht.

Het was immers een zware reis geweest, aangezien dat ze zonder te stoppen door waren gereden om het goede nieuws aan de Koningin te brengen.

“De Tiran is overmeesterd en we hebben terug de macht”... voegde de andere ridder er trots aan toe.

Omdat Hoog Hertog Ichoa direct door had dat de ridders al twee dagen niet hadden gegeten nodigde hij hun snel uit om in het dorps huis iets te komen eten.

Daarna konden ze hun verhaal in alle rust afmaken, en vertelde ze het hele avontuur, vanaf het

vertrek tot aan de overleden ridders op de dodentrap, de zelfdoding van de aanvoerder, de mislukte overval bij het gespleten kerkje en hoe ze uit eindelijk Kasteel Ratdeal hadden kunnen bestormen en Kanemochi kunnen overmeesteren.

Nog die zelfde dag keerde Hoog Hertog Ichoa terug naar Kasteel Loabyana om het goeden nieuws aan de Koningin, de Prinsen en de Princessen en de raad te vertellen.

De Koningin was zeer tevreden te horen dat alles uiteindelijk goed was gekomen en dat haar goede vriend – Kozan – de eerste puntjes op de i had kunnen zetten.

Op Ratdeal waren alle voorbereidingen ondertussen afgerond voor de terugtocht richting het noorden.

“Heer... we hebben niet genoeg paarden om terug te keren naar Glenveagh” sprak één van de ridder bezorgd uit... “hoe gaan we dat doen?”

“Ik weet dat het niet ideaal is...” bevestigde Graaf Shishakay professioneel... “maar we zullen moeten lopen... het is niet anders...” ging hij verder terwijl hij serieus over een half verbrande landkaart van het Eiland hing.

“Met de paarden is het twee dagen naar Glenveag, Heer...” antwoordde de ridder... “maar te voet doen we er minimaal zes dagen over!”

Bevestigend knikte de Graaf sereen zijn hoofd, want hij wist dat er een zware periode aan zat te komen voor het koninkrijk...

“Maak alles maar klaar...” beval hij een beetje nors... “we vertekken deze middag nog!”

Ondertussen had de Hoog Hertog de opdracht gegeven om de hekwerven van de kerkers los te halen en deze als een vierkante kooi aan elkaar te laten maken, boven op een platte kar.

“Heer... Hoeveel ridders zullen we hier laten om Ratdeal te bewaken zodat er geen rovers of ander onguur volk intrek neemt in het kasteel?” vroeg de Graaf nieuwsgierig.

“Dat is simpel, vriend...” antwoordde de Hoog Hertog serieus... “we brandde de rest ook plat!”

“Weet u dat zeker, Heer?” vroeg de Graaf verbaast, want hij dacht zeker dat het de bedoeling was Ratdeal later terug op te bouwen.

“Zeker weten, vriend...” vervolgde de Hoog Hertog ingetogen... “het bestuurscentrum van het Eiland ligt nu in het Noorden, en dat is veel makkelijker te bereiken dan dan die gevaarlijke smalle bergweg...”

besloot hij terwijl hij zich omdraaide en terug de troonzaal in liep.

Nadat alles klaar was voor vertrek, en de twee verraders – de “Tiran” en zijn Baron – veilig op waren geborgen in de rijdende stalen kooi, verliet het konvooi voor de aller laatste keer Kasteel Ratdeal, en langzaam verdwenen de hoge vlammen van de brandende ruïne achter hun.

Na een lange reis van zes dagen kwam het gigantische konvooi, want onderweg hadden vele blijde bewoners van het Eiland zich bij het konvooi gevoeg, aan in Glenveagh waar ze feestelijk werden onthaald.

De ridders en de bevolking bleven in Glenveagh achter om een enorm volksfeest te vieren, gedurende de tien dagen, maar de Heren waren er nog niet... ze moesten de gevangenen én de kroon nog overdragen aan de Koningin.

Aangekomen op Kasteel Loabyane werden de Helden door de koninklijke familie ontvangen... de gevangenen in de diepste kerker gegooid en na een heerlijk warm bad gingen de heren een goede nachtrust tegemoet.

Het Eiland was vrij van de Tiran!

